

Fegyvertelenül a háború
poklában:

+

HACKSAW RIDGE

BASED ON THE INCREDIBLE TRUE STORY

Írta: Lehoczki Péter (Ricz)

(<https://librarianwarrior.wordpress.com>)

Valahogy, ez már kellett. Amerika kitolt magából jó néhány háborús filmet az elmúlt időszakból, amelyek többé-kevésbé tocsogtak a heroizmustól, a patrióta felhangoktól, legyen szó akár egy osztag megpróbáltatásairól (13 óra: Bengázi titkos katonái), akár egyetlen személyéről (Amerikai mesterlövész, Bombák földjén). Mindegyik a modern korban játszódott szinte, és igyekeztek az arab világi beavatkozásait valamiképp szentesíteni. Van, amelyiknél jobban sikerült, másutt kevésbé.

Személy szerint szerettem a "Harag", vagy "A bombák földjén" című filmeket is az elmúlt időszakból, amelyek inkább szóltak a katonák megpróbáltatásairól, a kiégésről és a poszt-traumás stressz szindróma begyűrűzéséről, így teremtve egy háborúellenes hangulatot. Igaz, az előbbi végért elcseszték a túlzott heroizmussal ("mert ki állítja meg az SS-hadoszlopot, ha nem mi?"), míg az utóbbinak a legnagyobb bűne az volt, hogy a vége felé kezdett kicsit érdektelenné válni, és egy idő után sutba dobta a karakterre irányuló terhek jelentette gondot (mivel ezt szemmel láthatóan már nem tudta rendesen kezelni, bemutatni).

A fegyvertelen katonával kapcsolatban is lehetne a heroizmusról beszélni, ám nem lenne helyénvaló. Minő meglepő, a filmet Mel Gibson rendezte, akinek a neve halla-

"A film története valós eseményeken alapszik. Desmond Thomas Doss (1919-2006) egyik legbravúrosabb teljesítményét mutatja be: az 1945-ös okinawai csatában a Hacksaw-gerincért vívott küzdelemben 75 sebesült társát mentette meg."

tán már páran biztos elkezdtek emelni a tenyerüket az arcukhoz. Nem is csodálom: volt egy olyan elmegy filmje, amiről máig nem értem, hogy mi akart lenni egy felnőtté válás, életmegváltós történeten túl (Az arcnélküli ember, 1993); egy történelmileg totálisan pontatlan, de filmként egész jól muzsikáló *Rettenhetetlenje* (1995); a teljesen naturalista és brutális ábrázolású, valamint erősen megosztó *Passiója* (2004);

majd a történelmileg teljesen hiteltelen, zavaros *Apocalpto* (2006). Utóbbi két film közben és után pedig nem volt mentes a botrányoktól: részegen tett zsidó- és nőgyűlölő kijelentések, mértéktelen ivászat, ittas vezetés... Az ember azt hinné, hogy az álomgyár elásta egy jó időre, ám 2010-től újra játszhatott kisebb művekben és egy *Feláldozhatók* 3-ban, és most új filmet biztak rá. Érezhetően tisztult a pasas.

A pokolba vezető út...

A film története valós eseményeken alapszik. Desmond Thomas Doss (1919-2006) egyik legbravúrosabb teljesítményét mutatja be: az 1945-ös okinawai csatában a Hacksaw-gerincért vívott küzdelemben 75 sebesült társát mentette meg.

A film eleje a gyerekkort mutatja be, a testvérel való viszonyt, és hogy egy kis elfajult verekedéstől elkezdi feltámadni benne a bűntudat, mikor az öccsét téglával verte fejbe, és úgy tűnt, bele fog halni. A hetednapí adventista szellemiségben nevelt, istenfélő gyerekké így beleég a félelem (amire az iszákos apa még rá is segít). Ezt követően ugrunk az időben: valamikor 1940 tájára. Egy utcai balesetben sebesült fiatalembert lát el és visz kórházba, ahol megismeri a leendő feleségét is, aki ápolónőként dolgozik. A kisére fura viselkedésű, ideges fiúval elég hamar összezelegetnek, és alkotnak egy párt.

Aztán valahol a negyedénél-harmadánál Desmond bevonul, megismeri a szakasztársait. Ekkor már időben Pearl Harbor után járunk, a háborús és a reváns hangulat uralja az amerikai társadalmat. Viszont itt kezdődnek a konfliktusai: a katonaság ugyanis gyávnak tartja azt, aki lelkiismereti okra hivatkozva nem hajlandó fegyverhez nyúlni. Emiatt meghurcolják, alantas munkára kényszerítik, a kiképzését pokollá teszik, álmában megverik, és megpróbálják mindenképp kigolyózni. Mire a társai elfogadják, a parancsnok személyesen nyúl bele az eltáv papírokba, és állítja hadbíróság elé parancsmegtagadásért. Ezt a társai egy újonnan elfogadott kongresszusi törvény húzza át, ami véget engedik Desmondnak a fegyver nélküli szolgálatot.

Ez eddig a film fele. Szépen felépítették előtünk a személyt: bemutatták a hitét, kitartását, konokságát, és elmagyarázták mi a különbség a mi, általános kép-

zetünk és az övé közt. A társai ölhetnek, harcolhatnak az ellenséggel (a japánok), de az ő ellensége az idő, a sebesülés, és az ő harca a saját társainak életéért zajlik a szorult helyzetben. Így kerül az eredeti címben szereplő okinawai hegygerinchez, ahol már a néző is megismeri a háború poklát. Az amerikai katonák kétségbeesett próbálkozását a helytállásra, majd visszavonulását. Rengeteg sebesültet hagynak hátra, Desmond viszont fent ragad a gerincen. Az Úrhoz fohászzkodva hallja a sebesültek hangját, és találja meg a kérdésre a választ: hogy mi célja vele, mit akar tőle. Így veszi kezdetét 75 társának, köztük a kiképzőtisztjének kimentése...

A filmről

Kezdjük talán az egyik legfontosabbal: Gibson klasszikus jegyeivel. Igen, a vallásosság jelentős szerepet játszik a történetben, viszont itt indokoltan is, hiszen nem

csak egy háborús drámát kapunk, hanem egyben egy karakterdrámát is. Desmond nem csak a társai életéért harcol, hanem a tudattal is, hogy mibe került bele és hova. Nincs túljátszva a szerepe, szépen vonultatja és adja az ívet, de nem is török meg. Egy sokkal letisztultabb hitábrázolást kapunk Gibsontól, mint eddig.

Aztán másik jegye a történelmi hitelesség semmibe vétele. Korábban jócskán sok hibát vétett (ajánlott a **History Buffs** csatorna két videója a Rettenthetetlenről és az Apocalyptoról), most viszont mindent pontosan visszaadott, pár apróságot leszámítva: többek közt a fegyvertől irtózás okát és a házasság körülményeit módosították. De a triviákat olvasgatva, a végét sajnálom a legjobban. A mennybemenetele, megváltós szimbolika helyett szívesebben néztem volna a valódi eseményt:

Doss valójában Hacksaw után pár héttel, egy Shurihoz közeli éjszakai támadás során sérült

meg. A Becsületrendi felterjesztésében az szerepelt, hogy két lábát gránát sebesítette meg, és 5 órát kellett várnia, míg a hordágyasok kivihetik, addig viszont a saját sebeit látta el. A kicipelése közben egy japán tank támadt rájuk, mire ő lemászott a hordágyról és egy sokkal súlyosabban sérült katonát kért evakuálásra, majd jöjjének érte vissza. Várakozás közben egy orvlövész meglőtte a karját, nyíltan eltörve a karcsontját. Egy puskatushoz rögzítette sebtében a sérült végtagját, majd 300 yardot küszört ellátásért az orvlövészek keresztútjében.

Viszont valahol igazat kell adnom Gibsonnak: ez sok lett volna, és elég hihetlenné teszi a végét, és már azzal, ahogy a Hacksaw-gerincet hosszan bemutatták, végképp emberfelettivé emelték volna.

A másik apróság, hogy Hacksaw előtt már két bevetésen is túl volt: 1944-ben a Leyte-öbölben és Guamon. A film pedig ezzel szemben rögtön odatesz minket a

képzés és a házasság után, mintha ez lenne az első, holott a Leyte-öbölben tanúsított bátorságáért Bronzcsillagot kapott. Igazából ez az egyetlen dolog, ami gondot okozhat a néző számára, hogy 1942 után kimarad 2 olyan év, amiről semmit se tudni (ebből az egyik feltehetően a szanitési képzése volt), viszont 1 szolgálati, aminél már erős azt hinni, hogy nem került bevetésre.

Színészi játék terén **Andrew Garfield** (Desmond T. Doss) brilirozott, **Vince Vaughn** (Howell őrmester) egész jól hozott a korábbi ripacsos vígjátékszerepeihez képest. **Hugo Weaving**, mint a részeges apa hozta a kötelezőt, viszont a stáb többi tagja eléggé súlytalannak érződött. A Glover századost alakító **Sam Worthington** elég lagymatag volt, és a **Smitty Ryker** szerepében játszó **Luke Bracey** sem tűnt igazán meggyőzőnek: ő ugyanis eleinte nem ked-

velte Desmondot, de a harc téren hirtelen bepótolta a haverkodását. Akik igazán nem szerepeltek jól az **Teresa Balmer** (Dorothy Schutte, a feleség) és **Rachel Griffiths** (Bertha Doss, az anya). Az utóbbi mentségére szóljon, hogy játékidje se nagyon volt, míg az előbbi szereplőt csak a film első felében alkalmazták (külön kiemelendő, hogy a magyar feliratban elég furcsa volt, hogy a szerelmeként is magázza, és ez a házasság után se változik).

Az operatőri és megvilágítási, díszleti munka viszont nagyon ott van. A szürkés-barnás színvilágot kaptuk, a lőporfüstös, felszaggatott hegygerincet, egy kis

„...a vallásosság jelentős szerepet játszik a történetben, viszont itt indokoltan is, hiszen nem csak egy háborús drámát kapunk, hanem egyben egy karakterdrámát is.”

sötét tónussal megtámogatva. A vágások, szövegek és a beállítások rendjén vannak, relatív egész jól be tudja tájolni az ember magát a csatamezőn. A kamera nem remeg, rángatózik olyan erősen, nem vágnak élesen, mint általában az ilyen helyzetekben szokás.

Végszó

A társasággal, akikkel elmentünk megnézni, nagyjából egyszerre csattantunk fel, hogy "nem, ez nem lehet Mel Gibson film", annyira egyet gondoltunk a filmről. A leírását ismertük, és körülbelül annyi is. (Külön volna: amúgy az *Assassin's Creedet* néztük volna meg, amit addig vesztünk és boncolgattunk, hogy milyen rossz lesz, mi van az alapanyagban, abból mi került át felületesen, mik jöttek ki róla, mit nyilatkoztak az alkotók, és mik voltak a reakciók, hogy inkább visszatáncoltunk arról. És azt kell mondjam, megérte a cserét.) Elképesztően élvezhető és jól összerakott film lett, helyenként noha kicsit sok tudott lenni, de igazából alátámasztotta önmagát is, ami-vel kilóg több új műfajtársa közül.

Témáját tekintve, nyugodtan mondhatom, felültejesített. Egyszerre szólt a háború ellen, kitartásról, a hit nyújtotta erőről, a meggyőződésről, és mutatott be egy amúgy sem mindennapi figurát. Mindezek végezt több díjra is jelölték Golden Globe-on és az ausztrál Akadémia (AACTA) berkein belül.

Magyar cím: A fegyvertelen katona

Angol cím: Hacksaw Ridge (2016)

amerikai-austrál dráma

Rendező: Mel Gibson

Műfaj: dráma, történelmi, háború

Hossz: 131 perc

Szereplők: Andrew Garfield, Vince Vaughn, Sam Worthington

Imdb: 8,5

Légy az AniMagazin cikkírója!

Az AniMagazin várja animés, mangás, japános vagy bármely távol-keleti témába illő írásaidat.

Mindenképp írd nekünk, ha:

- láttál egy animét vagy olvastál egy mangát és közzétennéd róla bővebb véleményed,
- úgy érzed nem eléggé népszerű az egyik kedvenced és terjesztenéd, hogy mitől jó,
- szereted a japán/ázsiai kultúrát (film, dorama, étel, történelem, művészet stb.) és egy szövegét másoknak is szeretnéd bemutatni,
- csak szimplán kedved támad valamilyen ismertetőt, bemutatót, elemzést írni.

Ha a fentiek valamelyike igaz rád, akkor máris tapadj rá a billentyűzetre és cikkedet küldd el nekünk a bekuldes@anipalace.hu címre, vagy gyere fel az anipalace.hu weboldalra és a "Cikk beküldés" menüponton keresztül juttasd el hozzánk írásod.

Ha szeretnél cikket írni, de nincs ötleted és nem tudod miről írnál, akkor is jelentkezz, szívesen segítünk. Érdemes végignézni a [cikk kategóriáinkat](#), ahol témakörökre osztva végignézheted, hogy mely témakörben, milyen cikkek születtek már.

A cikkek formai követelményei:

- minimum két oldalas word dokumentum,
- csatolj hozzá képet és ha kell, forrást,
- ha van bármilyen elképzelésed a cikk kinézetéről, azt is megírhatod.

Amennyiben megfelel a cikk és időben küldöd, úgy már a következő számban viszontláthatod az írásodat.

Ne habozz hát, csatlakozz te is Magyarország legnagyobb online animés magazinjához!

Elérhetőségeink:

- Cikkek és egyéb munkák (fanart, fanfic) beküldése: bekuldes@anipalace.hu
 - Ötletek, kérdések, vélemények, egyéb óhaj-sóhaj: info@anipalace.hu
- vagy keressetek minket az [AniPalace facebook](#) oldalán.